

vil af med, ind paa andre Omraader, og derfor har det gennemgaaende været Kommissionens Opgave, i Hovedsagen haabe Flertallets og Mindretallets Opgave, ikke at komme ind paa ny Toldbeskyttelse. Naar, man hører jo saa meget, og jeg har da ogsaa hørt, at man synes, at endog saa Mindretallet er faldet fra dette Standpunkt og er gaaet med til en ny Beskyttelsesafsat (Afskyddelse af N. Jensen [Svendborg Amts 1ste Valgfreds]). Ja, jeg ved nok, hvad det er, jeg skal komme til det, det ærede Medlem ved det ogsaa nok. Jeg tror imidlertid, man ser fejlt paa den Sag, og i hvert Fald vil jeg paa Mindretallets Vegne straks gøre opmærksom paa, at vi have reserveret os i saa Henseende vor Stilling; vi have i alt Fald sagt, at vi ikke betragte det som Beskyttelse, det er naturligvis ikke nok, at vi sige det, hvis det i Virkeligheden er Beskyttelse, men jeg tror heller ikke paa, at det er det. Det er nogle Smaating, der er talt saa meget om, Gulerødder og Agurker, italkenfte Roser, Kransgrønt og lignende. (Afskyddelse.) Ja og Asparges. Man siger altsaa: her have vi etableret en ny Beskyttelse for Gartnerne, som forholdsvis ere de heldigstillede i Landbruget, men det store øvrige, arbejdende Landbrug have vi glemt at gøre noget for. Nej, saadan forholder det sig ikke. Skulde det komme til at virke saaledes, er Standpunktet, fra min Side i alt Fald, og jeg tør nok sige, fra vor Side, forsejlet. Vi have tiltraadt denne Skat i dens Egenskab af Anskaffat, thi det, der er Tale om for disse Havesagers, Agurkers, Asparges's og Løg's Bedkommende, er, at de komme ind som Artikler, der tilføres os særlig fra Thykland eller andre Egne paa et Tidspunkt, da vi endnu ikke frembringe den Slags Ting selv. Der er Mennesker, der ville have tidlige Gulerødder paa Fricaséen og Asparges i Suppen, de købe den Slags Ting, som komme ind fra Udlandet, men selvfølgelig, saa snart vore klimatiske Forhold tillade vore Gartnere at frembringe dem, kunne De nok begribe, at det ikke kan betale sig at føre Asparges, Agurker, Løg o. s. v. langvejs fra og forhandle dem her, og det sker heller ikke. For Resten er det, efter at vi have sluttet vort Arbejde, blevet omtalt, at der dog nok er een Artikel, hvor dette til Dels sker, og det er netop Asparges. Dette Forhold har ikke mig bevidst foreligget for Kommissionen; men det er, som sagt, i de sidste Dage blevet omtalt, at der paa Tidspunkter, hvor vi selv levere Asparges, kommer udenlandske Asparges ind i ret betydeligt Omfang, og det skal indrømmes, at Staten saa kommer til at virke til Dels som

Beskyttelsesafsat. Nej, vor Mening med Staten paa disse forskellige Ting har kun været det, at disse Ting maatte betragtes som en virkelig Lufus, og at de som saadan godt kunde taale at bære en Skat. Og, som sagt, naar det kniber — vi maa jo omkring alle Vegne og se at have Djinene aabne, det kniber jo haardt nok at saa noget sparet sammen, for at vi kunne have noget klækeligt at slaa af paa — saa tiltræde vi disse Indstillinger. Men jeg skal sige — jeg kan naturligvis ikke tale paa Mindretallets Vegne, men jeg tror, at største Delen af Mindretallet slet ikke har bundet sig fastere til den Slags, end at dette Ting, hvis det skulde have en anden Anskuelse, meget godt kan komme bort fra det. Det forrykker slet ikke Standpunktet, det hele drejer sig jo om meget lidt, Kalkulen drejer sig om 85,500 Kr., enhver vil indrømme, at det er en Bagatel i Sammenligning med de Tal, der ellers opereres med. Der er en anden Betragtning for Bevarelsen og Beskyttelsen, som er bleven gjort gældende fra Højres Side, og som jeg dog vilde nævne, og det er den landsfaderlige Tanke, at vi skulde værge de danske Forbrugere mod at blive overfyldte med daarligt udenlandsk Kram. Det er en Betragtning, som ikke saa sjældent kommer til Orde, og som ogsaa er kommen til Orde i Flertallets Betænkning og vel ogsaa vil komme til at spille en Rolle i disse Forhandlinger her. Man siger: nej, vi skulle se at saa de gode danske Varer beskyttede saaledes, at de kunne blive omtrent eneraaende paa Markedet, saa se vi, hvad vi saa af gode, kurante Ting, men med dette Kramskrams, som Udlandet sender herind, skulle de ørlige, stikkelige danske Borgere ikke belemres. Jeg tror, at denne landsfaderlige Tone skulle vi ikke slaa an ved en Toldlov. Jeg tror, det er en Ting, som Befolkningen selv let finder ud af, hvilke Artikler der ere brugelige, hensigtsvarende til det Behov, de have, og de have vistnok grumme let ved at gøre dette Skel, saa at vi ikke i denne Henseende behøve at træde op som Formyndere for den forbrugende Befolkning, og det saa meget desto mere, som man vistnok langt fra gennemsnitlig kan sige, at de danske Artikler staa over Udlandets. Tager man det gennemsnitlig, tror jeg snarere, man kommer til det modsatte. Dermed skal ikke være sagt, at der jo selvfølgelig kan indføres ringe Ting fra Udlandet; men der produceres ogsaa meget her i Landet, som langt fra kan rangere i første Klasse, nej, det maa vistnok blive et almindeligt Forbrugerstov, som vi ikke behøve at tage Hensyn til ved Toldlovsbehandlingen.